

Vypracoval: JUDr. Martin Kobert, Mgr. Kateřina
Kusáková
Vydáno dne: 17. 10. 2019
Předmět stanoviska: Smlouva o účasti na řešení projektu
Datum schválení předsednictvem TA ČR: 10. 10. 2019
Pořadí zasedání předsednictva TA ČR: 427

PRINCIPY

TECHNOLOGICKÉ AGENTURY ČESKÉ REPUBLIKY

PRO TVORBU SMLOUVY O ÚČASTI NA ŘEŠENÍ PROJEKTU

Tento dokument není právně závazný, ani právně vymahatelný, jedná se pouze o doporučující materiál. Technologická agentura České republiky nepřebírá, ani nenesе jakoukoliv odpovědnost za případné přímé, nepřímé, zvláštní, náhodné nebo následné škody nebo nemajetkové újmy vzniklé příjemci či uchazeči nebo jiným osobám přímo nebo v souvislosti s užitím textu tohoto dokumentu, včetně užití doslovného znění textu tohoto dokumentu.

Smlouva o účasti na řešení projektu, někdy také označována jako smlouva o spolupráci či konsorciální smlouva (dále jen „Smlouva“) upravuje vztahy mezi hlavním příjemcem a dalšími účastníky. Její existenci předpokládá zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), (dále jen „ZPVV“). Zde je však pouze zmíněna v definici dalšího účastníka (srov. § 2 odst. 2 písm. h) ZPVV). Toto ustanovení sice předpokládá uzavření Smlouvy s příjemcem, tedy se subjektem, v jehož prospěch bylo o poskytnutí podpory rozhodnuto, nicméně může pokrývat i období veřejné soutěže a koordinovat činnost uchazečů o podporu, tzn. v období, kdy je příjemce zatím jen uchazečem.

Vzhledem k tomu, že ZPVV nestanoví konkrétní náležitosti Smlouvy, je v návaznosti na čl. 6 Všeobecných podmínek “Smlouva o účasti na řešení projektu”, který tyto náležitosti stanoví, vydán tento dokument jako doporučení, jak takovou Smlouvu sestavit. Dále jsou uvedeny některé zásady a příklady konkrétních znění.

Smlouva je v režii hlavního příjemce a ten odpovídá za její správnost. Kontrola Technologické agentury ČR (dále jen „TA ČR“) nad těmito Smlouvami byla proto přesunuta až do roviny veřejnosprávní kontroly. Smlouva tudíž nemusí existovat v době předkládání návrhu projektu, jelikož se v nových veřejných soutěžích její předložení nevyžaduje. TA ČR jako poskytovatel má zájem především na tom, aby byla ze strany dalších účastníků dodržována pravidla poskytování podpory, což musí hlavní příjemce zajistit. Teoreticky by tak Smlouvu ani podepisovat nemusel, pokud by dodržování dalšími účastníky dokázal zařídit jiným způsobem, nicméně pro určitou míru jistoty ji poskytovatel vyžaduje a stanovuje její některé povinné náležitosti.

Co se týče náležitostí Smlouvy, je možné doporučit např. vzorové konsorciální smlouvy pro projekty výzkumu a vývoje EU. Tyto smlouvy jsou však poměrně složité a pro účely národního poskytování podpory dle ZPVV tím pádem nad rámec stanovených požadavků.

S ohledem na to, že Smlouva je úzce spjatá se Smlouvou o poskytnutí podpory, kterou s TA ČR uzavírá pouze hlavní příjemce, bude o ní dále v textu několikrát pojednáno. Tato smlouva bývá nahrazena v určitých případech Rozhodnutím o poskytnutí podpory. Pokud bude v textu uvedena Smlouva o poskytnutí podpory, myslí se tím obě varianty (tj. Smlouva o poskytnutí podpory i Rozhodnutí).

Při tvorbě Smlouvy je třeba mít na paměti některé zásady:

- Smlouva není zbytečným administrativním požadavkem poskytovatele, ale slouží především příjemcům – vzhledem k tomu, že hlavní příjemce odpovídá za činnosti všech příjemců podílejících se na řešení projektu, měl by si především ve svém vlastním zájmu upravit s ostatními smluvní vztahy tak, aby v první řadě sporům předcházel, zejména by Smlouva měla řešit řízení projektu napříč účastníky, z nichž každý má na projektu přeci jen jiný zájem. Pokud ale dojde k problému, Smlouva by mu měla zajistit vymáhání škody po tom, který ji způsobil, protože případné sankce, neuznané výdaje apod. může TA ČR uplatnit jen proti hlavnímu příjemci, a ten by proto ve vlastním zájmu měl mít k dispozici mechanismus, jak tento následek přenést na účastníka, který problém způsobil. I poskytovatel však má zájem na tom, aby k problémům nedocházelo, a proto ze své pozice hlavnímu příjemci stanoví alespoň rámcové parametry této Smlouvy.
- Na tvorbě Smlouvy by se neměl podílet pouze právník nebo pouze odborník z praxe – samotná Smlouva není pouhou formalitou, ale měla by sloužit jako účinný nástroj spolupráce konsorcia příjemců, neboť pokud spolupráce selže, mohou vznikat škody v řádech milionů korun. Proto by její tvorba neměla být podceňována a měla by využívat zkušeností z více oblastí. Je vhodné, aby rámec spolupráce byl nastaven odborníky, tedy především samotný předmět Smlouvy. Právníci by jej promítli do smluvní úpravy a zajistili by formální správnost spolupráce včetně kontroly znění s pravidly poskytování podpory. Pokud by tomu tak nebylo, vznikne dokument buď bez právního zajištění anebo naopak čistě formální právní dokument nepoužitelný v praxi.
- Smluvní strany sdílí společně nejen pozitiva ze spolupráce, ale i případná negativa – smluvní strany by si měly uvědomit, že Smlouva je vyvážená a uplatní se klasická římskoprávní zásada „každému, co jeho je“. Proto by Smlouva neměla nikde vybočovat a dostávat někoho do výhody na úkor druhých např. tím, že se zbaví rizik na úkor očekávaných užitek. I když se na první pohled zdá, že je možné uplatnit soukromoprávní smluvní volnost, zvláště když jsou si smluvní strany rovny, zde tomu tak není, jelikož neoprávněnou výhodou může dojít k porušení práva EU týkající se veřejné podpory.

T A Č R

- Smlouva by měla zajistit centrálního manažera řízení projektu – o plnění Smlouvy o poskytnutí podpory i Smlouvy by měl někdo dbát z manažerského pohledu. Pokud se toto ponechá na řešitelích, nemusí to být dobře zvládnuto, neboť ti jsou zaměřeni především na věcnou náplň řešení projektu. Manažer hlídá lhůty, dodržování povinností a celkově projekt administrativně vede. Manažer musí mít přesně definovanou pozici (účel, cíl, pole působnosti, pravomoci, zodpovědnosti) se začleněním v organizační – řídicí i výzkumné struktuře. V případě uvedení celého týmu je velmi žádoucí uvést jediného manažera jako odpovědnou osobu (kolektivní odpovědnost nefunguje), nebo přiřazení jednotlivých osob k odpovědnostem za konkrétní oblast.
- Je vhodnější, aby hlavním příjemcem byl podnik (a tudíž aby manažer podle předchozího bodu pocházel z podniku) – výzkumná organizace nezná potřeby trhu, jenž se často mění. V průběhu řešení projektu může nastat situace, kdy bude třeba pozměnit např. způsob řešení a další pokračování stejným směrem (ač vědecky velmi zajímavým) by bylo kontraproduktivní.
- Smluvní strany by si měly uvědomit cíle ostatních smluvních stran – je zřejmé, že výzkumná organizace má jiné cíle než podnik. Výzkumná organizace by totiž měla mít na paměti, že hlavním cílem podniku je nové know-how a zvýšení konkurenceschopnosti, potažmo zisk. Podnik si naopak musí uvědomit, že výzkumná organizace se zaměřuje na prestiž, rating, zvyšování odborné úrovně poznání, udržení work flow a navíc bývá zpravidla existenčně závislá na státní podpoře. Musí proto mít na paměti, že pokud projekt nesměřuje i k cílům svého partnera, ten bude vyvíjet snahu o odchod. Zároveň je třeba mít při tvorbě Smlouvy na paměti negativní důsledky, které mohou jednotlivé snahy o dosažení cílů způsobit, např. podnik ve snaze o dosažení zisku může know-how vyvést do zahraničí apod.
- Smluvní strany by si měly také uvědomit hodnoty, které hodlají vytvářet – výsledky projektů budou ve většině případů hodnoty vyjádřitelné v penězích (patenty, know-how apod.), a proto je nezbytné myslet na jejich dostatečnou ochranu. Tyto hodnoty navíc mají přispět k posílení konkurenceschopnosti České republiky a není proto žádoucí, aby byly vynášeny do zahraničí (především do třetích zemí mimo EU), anebo příjemci svým laxním přístupem umožnili jejich vynesení a uplatnění konkurencí. Příjemci se musí chovat tak, jako by tyto hodnoty vytvářely za vlastní prostředky a takto k nim přistupovat.
- Smluvní strany by měly mít ošetřeny případy krizových situací – v průběhu řešení projektu může dojít například ke ztrátě způsobilosti účastníka k řešení projektu. V takovém případě přichází v úvahu pokračování bez tohoto účastníka, či jeho záměna, pokud se však nepodaří situaci vyřešit, může tato skutečnost vést až k předčasnému ukončení projektu. Je vhodné mít proto nastaveny mechanismy pro takové situace, zejména je třeba zvážit otázku přístupu ostatních účastníků k dosavadním výsledkům řešení projektu.

Před samotnou tvorbou Smlouvy, ale i před podáním návrhu projektu obecně, by si strany, především však hlavní příjemce, měly dále položit následující otázky:

1. **Mám ujasněnou představu o filozofii spolupráce s aplikačním prostředím: např. výzkumná spolupráce / technologická spolupráce / konečná realizace projektu v aplikačním prostředí (např. prodej licence / patentu k zavedení produkční nebo procesy**

T A Č R

zefektivňující technologie, prodej výsledku výzkumného projektu k dalšímu výzkumnému využití, zavedení nového produktu do sériové výroby a jeho prodej apod.)?

2. **Má projekt jasnou myšlenku a znám přesně svůj podíl na řešení** (*tj. co se ode mne očekává, co budu konkrétně v projektu dělat, dokážu odhadnout můj podíl na řešení a v jaké relaci je k podílu na výsledku/zisku*)?
3. **Je jasný cíl projektu?** (*u projektů spolupráce podniků s výzkumnými organizacemi je často cílem zvýšení konkurenceschopnosti a/nebo zvýšení obrátu podniku – definování „vědeckého“ cíle by mělo být naprosto vedlejší, jakékoliv „maskování“ cíle „zvýšit zisk“ cílem vědeckým je a priori podezřelé¹*)
4. **Je jasně definovaný cílový produkt projektu?** (*patent, nová technologie, nové vlastnosti nebo použití existujícího výrobku, nový výrobek, nová služba, inovace stávajícího výrobku/služby, nový (např. léčebný postup apod.)*)
5. **Existuje pragmatické definování trhů (cílových uživatelů) důvěryhodný marketingový průzkum a odhad poptávky po výsledcích projektu či kvalifikovaný (analytický, kvantifikovaný) odhad přínosu/přínosů v případě úspěšného vyřešení? Které jsou hotové či rozpracované podobné, nebo přímo konkurenční produkty?**
6. **Jsou definované efekty, využití, přínosy produktu v dostatečně uchopitelné a důvěryhodné podobě, tzn. v členění na regiony, obory, typy uživatelů (zákazníků)?**
7. **Dokážu přesně definovat své znalosti/dovednosti (know-how), které do projektu vkládám a odhadnout jejich hodnotu/cenu?**
8. **Vím, kdo bude projekt řídit a jak?**
9. **Jsou řešena rizika (finanční, odborná, procesní) projektu?** (*Když něco nevyjde, co se bude dělat?*)
10. **Znají všichni partneři limity nezbytné pro realizaci, dokončení projektu (finanční, legislativní, právní, časové, technologické)?**
11. **Je jasná „úniková“ strategie (exit strategy)?** (*projekty by měly být zaměřeny na rizikové vývojové aktivity, které mají obecně vysoké riziko neúspěchu – řešitelský tým by tedy měl mít vždy v záloze „plán B“ pro případ, že plánované řešení nebude úspěšné nebo bude úspěšné jen z části*)

Po kladném zodpovězení naváděcích otázek může dojít k samotné obsahové tvorbě Smlouvy:

1. Obecné náležitosti

¹ Proč chce podnik investovat své prostředky do výzkumu, ze kterého nebude mít zisk (myšleno nejen peněží)?

T A Č R

- Smluvní typ – Smlouva je sice zmíněna ve výše uvedeném ustanovení ZPVV, nicméně není nijak upravena, a proto je vhodné ji uzavřít jako smlouvu nepojmenovanou podle § 1746 odst. 2 občanského zákoníku.
- Forma – ZPVV nestanoví požadavek, zda musí být forma písemná, nicméně podmínky TA ČR (konkrétně Smlouva o poskytnutí podpory) písemnou smlouvu vyžadují.
- Smluvní strany – nepředpokládá se, že by některá ze stran měla dominantnější postavení (jako například zaměstnavatel – zaměstnanec nebo banka – klient atd.). Smlouvy by tedy měly být vyvážené. Těžko si lze představit např. formulářovou smlouvu jedné ze smluvních stran, která zpravidla nebývá měněna a ostatní smluvní strany mají na výběr pouze mezi uzavřením či neuzavřením (tedy nikoli možnost cokoliv dalšího měnit či upravit).
- Označení zástupců smluvních stran a případně též kontaktní osoby.
- Počet smluvních stran – rovněž není stanoveno, zda Smlouva má být dvoustranná či vícestranná. Hlavní příjemce má na výběr, zda uzavře s každým dalším účastníkem vždy dvoustrannou smlouvu či jednu vícestrannou, v tom případě nemusí být podpisy na téže listině. Doporučuje se však druhá varianta z administrativních důvodů a také z hlediska toho, že další účastníci mají přehled o všech vztazích v konsorciu. V této souvislosti snad ani netřeba připomínat, že Smlouva se neuzavírá, pokud bude uchazeč a následně příjemce pouze jeden.
- Preambule – sice není povinnou součástí Smlouvy, nicméně na začátku shrnuje hlavní smysl jejího vzniku. Jelikož Smlouva není pojmenovaný smluvní typ, je vhodné pro rychlý přehled jí takto alespoň preambulí vymezit. Možné znění:

„Smluvní strany uzavírají tuto Smlouvu v souladu s § 2 odst. 2 písm. h) zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací) za účelem vzájemné spolupráce při podání návrhu projektu s názvem XXX do X. veřejné soutěže vyhlášené Technologickou agenturou České republiky (dále jen „poskytovatel“) v Programu (název programu), jeho řešení a zajištění následného využití jeho výsledků. Účelem této Smlouvy je stanovit vzájemná práva a povinnosti smluvních stran, zajistit naplnění všech cílů projektu a ochránit majetkový zájem smluvní strany XY, která je hlavním řešitelem projektu a má závazky vůči poskytovateli. Smluvní strany sjednávají, že veškerá ujednání obsažená v této Smlouvě musí být vykládána a naplňována takovým způsobem, aby byly naplněny cíle projektu nebo závazky, které má Smluvní strana XY vůči poskytovateli.“

- Platnost Smlouvy – jak již bylo uvedeno, formálně se platnost v prvé řadě vyžaduje až poté, co se uchazeč stane příjemcem a je zřejmé, že řešení projektu bude podpořeno z veřejných prostředků. Je však vhodné, aby její platnost zahrnovala i dobu podání návrhu projektu do veřejné soutěže (tedy období předcházející), jelikož i v této fázi může dojít ke sporům a vzniku škod, zejména když jedna ze smluvních stran si rozmyslí svou účast a z konsorcia odejde. Zde je pak problém, neboť ve veřejné soutěži jednotlivé uchazeče jakkoliv nahrazovat nelze a dojde tak ke zmaření veškeré snahy ostatních. Co se týče ukončení platnosti, Smlouva může být na dobu určitou, neměla by však být ukončena dříve než Smlouva o poskytnutí podpory. Toto datum je jednoduše zjiřitelné, neboť v podmínkách TA ČR končí Smlouva o poskytnutí podpory 3 roky po ukončení řešení, které si uchazeč sám stanoví v návrhu projektu.

T A Č R

- **Účinnost** – co se týče účinnosti, měla by zpravidla spadat v jeden okamžik s platností. Její význam může spočívat v tom, že uchazeči zvolí určitou střední cestu mezi platností zahrnující i období veřejné soutěže anebo platností až při podpisu Smlouvy o poskytnutí podpory. Uchazeči totiž mohou uzavřít Smlouvu před podáním návrhu projektu s tím, že některá ustanovení vejdou v účinnost až poté, co TA ČR rozhodne o jeho podpoření (tj. zvolí si odkládací podmínku). Možné navrhované znění (společně pro platnost i účinnost):

„Smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem jejího podpisu všech smluvních stran s výjimkou těch ustanovení, která stanoví práva a povinnosti smluvním stranám v období během řešení projektu a v období následujícím, kdy tato nabývají účinnosti až v případě v případě uzavření Smlouvy o poskytnutí podpory nebo vydání Rozhodnutí o poskytnutí podpory k příslušnému návrhu projektu. Doba platnosti Smlouvy je odvozena od platnosti Smlouvy o poskytnutí podpory nebo Rozhodnutí o poskytnutí podpory. Smlouva pozbývá platnosti rovněž rozhodnutím poskytovatele ve veřejné soutěži o tom, že návrh projektu nebude podpořen. Tímto ustanovením není dotčena povinnost vzájemně si vypořádat povinnosti dle Smlouvy včetně nároků na náhradu škody a smluvních pokut a povinnost chránit důvěrné informace podle článku X.“

- **Obsah** – obsahem Smlouvy je především závazek smluvních stran (v případě uzavření Smlouvy o poskytnutí podpory) ke spolupráci během řešení projektu a v následném tříletém období tak, aby mohly být splněny veškeré povinnosti vůči poskytovateli stanovené Smlouvou o poskytnutí podpory. Záleží na smluvních stranách, jestli předmět více rozvedou, popř. se odkáží na konkrétní činnosti dále v textu. Pokud bude Smlouva platná i na předcházející období veřejné soutěže, tak předmětem je i závazek smluvních stran k činnostem při podávání návrhu projektu. Možné navrhované znění:

„Obsahem této Smlouvy jsou práva a povinnosti smluvních stran a jejich závazek k níže uvedeným činnostem během podávání návrhu projektu, během řešení projektu a v období následujícím.“

- **Výklad pojmů** – tato položka je čistě doporučující a záleží na smluvních stranách, zda si některé pojmy upraví či ne. Řada pojmů je ve Smlouvě o poskytnutí podpory a je možné se na ni pouze odkázat (resp. na její vzor na stránkách poskytovatele, jelikož v této době ještě není uzavřena). Vzhledem k tomu, že některá zde možná navrhovaná znění Smlouvy občas operují s pojmem následujícího období, je možné vyložit alespoň tento pojem takto:

„Obdobím následujícím se rozumí tříleté období po ukončení řešení projektu, ve kterém poskytovatel provádí vyhodnocení výsledků řešení projektu, vypořádání poskytnuté podpory a monitoring implementace výsledků v praxi. Za tímto účelem poskytovatel zavazuje Smlouvou o poskytnutí podpory hlavního příjemce k součinnosti při provádění těchto činností.“

2. Rozdělení činností

Jedná se o jednu z hlavních částí Smlouvy, která má podrobně popsat, kdo se bude čemu během řešení projektu věnovat, popř. i při sestavování návrhu projektu během veřejné soutěže.

- **Výčet činností při podávání návrhu projektu** – pokud Smlouva pokrývá i toto období. Smluvní strany si zde upraví, kdo provádí jaké činnosti na přípravě (analýzy trhu, rozbor nákladů na řešení, kompletace návrhu projektu apod.), kdo bude hlavním uchazečem atd.

T A Č R

- **Úprava nákladů v souvislosti s podáním návrhu projektu – možné navrhované znění:**

„Každá smluvní strana hradí své vlastní náklady v souvislosti s přípravou návrhu projektu podle rozpisu činností uvedených v předchozím odstavci.“

- **Výčet a popis činností při řešení projektu** – tato část může být ve Smlouvě, ale i v příloze (doporučuje se sestavit plán prací jako přílohu), anebo se lze odkázat např. na návrh projektu. Podstatné je, aby bylo jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností určeno, kdo má jaké činnosti tedy zejména jejich pozice a podíly na úkolech.

3. Ustanovení zajišťující spolupráci

- **Obecná deklarace o vymezení rolí z hlediska odpovědnosti vůči poskytovateli** – jak již bylo výše uvedeno, hlavní příjemce je odpovědný poskytovateli za celé konsorcium. Je proto vhodné uvést toto ustanovení na začátek Smlouvy, aby si to smluvní strany uvědomily. Možné navrhované znění:

„Smluvní strany berou na vědomí, že hlavní uchazeč, resp. hlavní příjemce, odpovídá poskytovateli za plnění povinností vyplývajících z pravidel veřejné soutěže a z pravidel poskytnutí podpory tak, jak jsou definovány ve Všeobecných podmínkách ke Smlouvě o poskytnutí podpory. Další účastníci jsou povinni poskytnout veškerou potřebnou součinnost k tomu, aby hlavní uchazeč, resp. hlavní příjemce, mohl plnit výše uvedené povinnosti vůči poskytovateli.“

- **Řízení projektu** – Smlouva by měla obsahovat následující ustanovení:
 - o Způsob fungování projektu (příprava agendy, setkání, zápisy, hlasování atd.); míra a způsob zapojení jednotlivých partnerů,
 - o Organizace (způsob rozhodování s ohledem na povahu rozhodované věci – jednohlasně nebo určitou většinou, právo veta², atd.); odpovědnost za řízení projektu; odpovědnost partnerů za realizaci projektu nebo jeho části,
 - o Ustanovení projektového manažera a dalších osob odpovědných za jednotlivé oblasti.
- **Informační povinnosti při podávání návrhu projektu – možné navrhované znění:**

„Hlavní uchazeč se zavazuje dalším účastníkům předávat veškeré informace o příslušné veřejné soutěži a zpravovat je o veškerých opatřeních učiněných poskytovatelem v souvislosti s podáním návrhu projektu stejně jako o výstupech z komunikace mezi ním a poskytovatelem. Stejně tak další účastník informuje hlavního uchazeče obdobně, pokud bude probíhat mezi ním a poskytovatelem jakákoliv přímá komunikace.“

² K otázce práva veta je třeba přistupovat velmi citlivě, jelikož v případech kolaborativního výzkumu, kterého se účastní výzkumná organizace povádějící tzv. "nezávislý výzkum", by bylo možné takové právo (i v případě řešení společného projektu) vykládat jako ovlivňování "nezávislosti" výzkumu a mohlo by znejistit status výzkumné organizace jakožto výzkumné organizace ve smyslu pravidel veřejné podpory.

T A Č R

- Spolupráce dalších účastníků při podávání návrhu projektu – možné navrhované znění:

„Další účastníci předají hlavnímu příjemci veškeré požadované dokumenty a podklady pro tvorbu návrhu projektu v dostatečném předstihu tak, aby návrh projektu mohl být podán v soutěžní lhůtě.“

- Informační povinnosti během řešení projektu a v následném období – smluvní strany by si měly poskytovat informace nejen o tom, jak probíhá řešení projektu, ale zda také nenastává problém, hrozí riziko nedodržení některých povinností stanovených Smlouvou o poskytnutí podpory a je zapotřebí provést změnu žádostí u poskytovatele apod., anebo o podstatných krocích smluvních stran (např. realizace nákupu nad určitou finanční částku). Některá doporučená znění:

„Smluvní strany jsou povinny se pravidelně informovat o průběhu řešení projektu a neprodleně o všech skutečnostech, které jsou pro řešení projektu podstatné. Za podstatné skutečnosti se pro účely tohoto odstavce považují skutečnosti, kterými nejsou běžné (každodenní) činnosti, o kterých ostatní smluvní strany s ohledem na povahu řešení projektu předpokládají, že je příslušná smluvní strana provádí. Podstatnými skutečnostmi se rozumí také komunikace s poskytovatelem zejména o předpokládaných kontrolách či hodnocení řešení projektu.

Smluvní strany jsou povinny vzájemně si oznamovat veškeré změny týkající se jejich osob, zejména o tom, že některá smluvní strana přestala splňovat podmínky kvalifikace, dále změny veškerých skutečností uvedených ve schváleném návrhu projektu a jakékoliv další změny a skutečnosti, které by mohly mít vliv na řešení a cíle projektu nebo změnu údajů zveřejňovaných v Informačním systému výzkumu, vývoje a inovací. Smluvní strany se rovněž informují o jakékoliv skutečnosti, která má nebo by mohla mít vliv na dodržení povinností stanovených ve Smlouvě či Rozhodnutí o poskytnutí podpory. Hlavní příjemce následně zašle poskytovateli podle charakteru takové změny oznámení o změně nebo žádost o změnu v souladu s příslušnými pravidly pro změnová řízení.

Smluvní strany se v tomto období navzájem informují obdobně jako během veřejné soutěže. Dále se informují o jakémkoliv záměru uzavření smlouvy s dodavatelem zboží či služeb potřebných k řešení projektu, jejichž hodnota přesahuje X Kč (hodnoty pro podlimitní veřejnou zakázku dle zákona o veřejných zakázkách)

Veškeré informace podle tohoto článku budou směřovány projektovému manažerovi na jeho kontaktní údaje“

- Technické zajištění komunikace – možné navrhované znění:

„Jakákoliv komunikace mezi smluvními stranami probíhá dle potřeby telefonicky či e-mailem s výjimkou těch dokumentů, z jejichž povahy vyplývá, že je nutná jejich písemná forma. Pro případ telefonické či emailové komunikace jsou uvedeny tyto kontaktní osoby:

- Hlavní uchazeč: (jméno, tel.:... e-mail:..)*
- Další účastník 1: (jméno, tel.:... e-mail:..)*
- Další účastník 2 : (jméno, tel.:... e-mail:..)*

a v případě písemných dokumentů budou tyto zasílány doporučeně poštou na výše uvedené adresy smluvních stran.“

4. Ustanovení zajišťující plnění stanovených cílů a plnění požadavků ze strany poskytovatele

- Předkládání kvalifikace ve veřejné soutěži – ustanovení se týká faktu, že v rámci TA ČR každý ze subjektů prokazuje kvalifikaci sám a ta je na jeho odpovědnost. Proto by měl mít hlavní příjemce toto smluvně upraveno. Možné navrhované znění:

„Hlavní uchazeč i další účastníci předloží poskytovateli každý sám za svoji osobu požadované dokumenty k prokázání způsobilosti ve stanovené soutěžní lhůtě a v souladu s dalšími podmínkami stanovenými příslušnou zadávací dokumentací.“

- Obecné ustanovení o plnění povinností stanovených pravidly poskytnutí podpory – všechny strany musí být zavázány postupovat v souladu s předpisy EU, národními předpisy i pravidly stanovenými poskytovatelem, jak je uvedeno ve Smlouvě o poskytnutí podpory. V této se zavazuje pouze hlavní příjemce, a proto by se ostatní strany měly zavázat ve Smlouvě. Možné navrhované znění:

„Smluvní strany se zavazují dodržovat pravidla poskytnutí podpory a řídit se jimi, tj. v souladu s pravidly veřejné podpory (GBER, Rámec a další relevantní předpisy³), Smlouvou o poskytnutí podpory, především společně se Všeobecnými podmínkami poskytovatele a Závaznými parametry řešení projektu, které jsou její přílohou, a souvisejícími vnitřními předpisy poskytovatele, přičemž další účastníci se zavazují plnit vůči hlavnímu příjemci obdobně, jako ten plní vůči poskytovateli na základě Smlouvy o poskytnutí podpory.“

- Obdobný závazek k plnění povinností, tentokrát explicitně vztažený k činnostem v rámci schváleného návrhu projektu – možné navrhované znění:

„Hlavní příjemce a další účastníci se podílí na činnostech v rámci řešení projektu v souladu se schváleným návrhem projektu. Každý si bude počínat tak, aby deklarovaných výsledků a cílů bylo dosaženo.“

- Povinnost převést příslušnou část podpory dalším účastníkům – této části by měl příjemce věnovat zvláštní pozornost, jelikož jejím porušením dochází k porušení rozpočtové kázně (neoprávněné zadržování podpory). Poskytovatel nyní nestanoví, do kdy tak má učinit, nicméně v případě poskytnutí podpory jednorázově na daný kalendářní rok by lhůta měla být co nejkratší, max. 14 dní, jinak se smluvní strany vystavují riziku, že Smlouva bude uzavřena v rozporu s účelem, na který byla podpora poskytnuta. Možné navrhované znění:

„Hlavní příjemce převede ze svého bankovního účtu dalším účastníkům na jejich bankovní účty příslušné části poskytnuté podpory do 14 dnů po jejím obdržení od poskytovatele. Hlavní příjemce je oprávněn neposkytnout příslušnou část podpory v této lhůtě v případě jakéhokoliv porušení povinností dalším účastníkem, o čemž neprodleně uvědomí jak další příjemce, tak poskytovatele.“

Všeobecné podmínky rovněž nebrání jinému způsobu nastavení poskytování podpory dalšímu účastníkovi ze strany příjemce. Je tak možné stanovit například čtvrtletní poskytnutí podpory na základě doložení vynaložení této části podpory, jelikož hlavní příjemce odpovídá za řádné vynakládání podpory vůči poskytovateli i dalšími účastníky. Taková opatření by však neměla

³ GBER - NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 651/2014 kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem.

Rámec - Rámec pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací

T A Č R

žádným způsobem dalšího účastníka znevýhodňovat, nebo mu nepřiměřeně ztěžovat řešení projektu.

Je třeba mít na paměti, že uvedená povinnost musí být nastavena tak, aby byl příjemce schopen dostát závazku poskytovateli, a to vrátit nespotřebovanou podporu v termínech stanovených Všeobecnými podmínkami.

- **Povinnost dalšího účastníka vrátit podporu a jiné platby** – jedná se o období předchozího ustanovení, nicméně tentokrát cestou navrácení zejména nespotřebované podpory a dalších plateb (příjmy z projektů, pokuty), které se posílají zpět hlavnímu příjemci k odvodu poskytovateli.

“Další účastník je na základě povinnosti hlavního příjemce povinen odvést zpět poskytovateli za celý projekt nespotřebovanou část poskytnuté podpory, příjmy z projektů a další platby stanovené pravidly poskytnutí podpory, povinen odvést hlavnímu příjemci za něj odpovídající části těchto částek, a to v dostatečném časovém předstihu tak, aby hlavní příjemce mohl dodržet příslušné termíny stanovené poskytovatelem. Pokud další účastník odvede nespotřebovanou podporu poskytovateli přímo, neprodleně o tom hlavního příjemce vyrozumí.”

- **Ustanovení o kontrole hlavním příjemcem** – vychází z výše uvedeného předpokladu, že hlavní příjemce odpovídá i za činnosti dalších účastníků. Hlavní příjemce by vůči nim měl vystupovat v roli kontrolujícího subjektu (podobně jako poskytovatel vůči příjemci). Možné navrhované znění:

„Vzhledem k tomu, že hlavní příjemce odpovídá poskytovateli za veškerá porušení pravidel poskytnutí podpory i dalšími účastníky, vyhrazuje si právo vystupovat vůči nim přiměřeně, jako poskytovatel vystupuje vůči němu, zejména může analogicky provádět kontroly a hodnocení ve smyslu Všeobecných podmínek u dalších účastníků za účelem dohledu nad dodržováním těchto pravidel. Za tímto účelem je hlavní příjemce oprávněn zejména vstupovat do prostor dalších účastníků, kde se uskutečňují činnosti v souvislosti s řešením projektu, a to prostřednictvím svého pověřeného zástupce, nahlížet do účetnictví v souvislosti s řešením projektu a vyžadovat si písemné informace o postupu řešení (doplnit případný režim kontrol – periodicitu, vyžadování zpráv od dalších účastníků apod.). Hlavní příjemce upozorní na nedostatky, které zjistí, a další účastník provede bezodkladně opatření k nápravě popř. v době jím stanovené.“

- **Ustanovení o kontrole ze strany poskytovatele** – jedná se o spíše o informativní ustanovení v tom smyslu, že právo kontroly plnění cílů a finanční kontroly je dáno již § 13 ZPVV. Jde o to, aby si i další účastníci uvědomili, že byť poskytovatel s nimi nemá uzavřenou Smlouvu o poskytnutí podpory, může provést kontrolu i v rámci interakce s nimi. Možné navrhované znění:

„Smluvní strany se zavazují k řádné součinnosti s poskytovatelem v případě kontroly a hodnocení plnění cílů projektů, kontroly čerpání a využívání podpory a účelnosti vynaložených nákladů podle § 13 ZPVV, a to v souladu s veřejnosprávní kontrolou podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), a podle příslušných vnitřních předpisů poskytovatele.“

5. Majetkové a finanční otázky

- Ustanovení zakotvující rozdělení vlastnických práv – jedná se o další velmi podstatnou část. Rozdělení výsledků musí být takové, aby nedošlo k porušení pravidel veřejné podpory, zejména nikomu nesmí být přiznáno více, než kolik odpovídá jeho účasti na řešení projektu (tzn., procentuální podíl by měl odpovídat alespoň rozsahu nákladů a činností na dosažení tohoto výsledku). Především výzkumné organizace by měly vědět, že nelze podniku přenechat svoji část výsledku zadarmo nebo za nižší než tržní cenu. Možná navrhovaná znění:

„Všechna práva k výsledkům projektu patří hlavnímu příjemci a dalším účastníkům. Rozdělení práv k výsledkům je za současného respektování zákazu nepřímé podpory ve smyslu Všeobecných podmínek následující:

a. Výsledek 1:

b. Výsledek 2:

Každá smluvní strana souhlasí s tím, že nebude vědomě využívat žádná vlastnická či majetková práva ostatních smluvních stran, není-li v této Smlouvě uvedeno jinak.

Smluvní strany berou na vědomí, že při využívání a poskytování dosažených výsledků třetím stranám je nutné dodržovat pravidla stanovená v článku 15 Všeobecných podmínek.

Hlavní příjemce v rámci svého práva kontroly dalších účastníků v souladu s článkem (odkaz na ustanovení o kontrole dalších účastníků hlavním příjemcem) bude kontrolovat i nakládání s výsledky.“

- Ochrana a využití výsledků – ochrana a využití výsledků se rozpadají na několik podstatných témat:
 - o Smlouva by měla obsahovat plán (včetně odůvodnění) pro zajištění ochrany výsledků, které mají být v předmětném projektu vytvořeny.
 - o Zároveň je třeba dbát na to, že převod těchto výsledků v budoucnu bude podléhat určitým pravidlům, mezi něž patří především podmínka převodu za tržní cenu anebo za největší možnou protihodnotu (vychází z pravidel veřejné podpory), a zároveň přednostní přístup některých subjektů k výsledkům (vychází z § 16 ZPVV). Zároveň Rámcem uvádí, že od této náhrady lze odečíst absolutní výši hodnoty veškerých finančních či nefinančních příspěvků zúčastněných podniků na náklady činností výzkumných organizací nebo výzkumných infrastruktur, jež měly za následek vznik dotčených práv duševního vlastnictví.
 - o Ochrana a využití výsledků se pak prolíná do Smlouvy o využití výsledků a implementačního plánu, které by měly být následně s touto Smlouvou v souladu. O využití výsledků pak musí odpovídat jednomu z hlavních účelů, na který byla podpora poskytnuta, a to aplikace výsledků v praxi, neboli smluvní strany budou muset vyvinout maximální úsilí, aby výsledky tzv. „neležely v šuplíku“. Smlouva by tedy měla alespoň rámcově obsahovat způsob, jak toho hodlají smluvní strany v budoucnu dosáhnout, minimálně však závazek smluvních stran k tomuto.

T A Č R

- o S tím rovněž souvisí potřeba určení způsobu započítání výsledků do Rejstříku informací o výsledcích.

- Ustanovení týkající se sdílení zisků a ztrát, příp. dalších nákladů – v souvislosti s rozdělením spoluvlastnických podílů souvisí i případné zisky i ztráty, příp. dalších nákladů. I zde musí být úprava nastavena tak, aby nedocházelo k porušování práva veřejné podpory. Možné navrhované znění:

„Každá ze smluvních stran má nárok na případné zisky z výsledků, stejně jako sdílí případné ztráty, příp. další náklady, podle spoluvlastnických podílů k těmto výsledkům. Žádné smluvní straně nebude za žádných okolností přiznán vyšší zisk či odpuštěno riziko ztráty než jak stanoví kritéria v předchozí větě.“

- Rozdělení nákladů na řešení – smluvní strany by si měly rozdělit náklady při řešení projektu, neboť toto je významný faktor předurčující jednak výši poskytnuté podpory a také výši vlastnických podílů a podílů na ztrátě a zisku. Toto rozdělení by mohlo být součástí plánu prací či jinak uvedenou u rozdělení činností. Zároveň by Smlouva měla obsahovat ustanovení explicitně uvádějící, že každá smluvní strana hradí pouze jí vzniklé náklady.
- Ustanovení týkající se vneseného majetku – jedná se o přístupová práva např. k výzkumné infrastruktuře využívané pro účely projektu, ve vztahu k projektovým výsledkům, ve vztahu k know-how, se kterým partneři do projektu vstupují atd. Pro všechny společné projekty je zásadní, aby smluvní strany přispěly svými původními znalostmi, které mají k dispozici, a které jsou nutné pro zajištění řádného ukončení řešení projektu. Tato ustanovení se doporučují spíše pro odstranění některých pochybností při budoucí spolupráci, nicméně jejich znění vyplývá již ze základů občanského práva týkající se vlastnictví a dále také z povahy řešení projektu a rozdělení prací a jednotlivých dílčích podpor stejně jako společné snahy o dosažení výsledků. Možná navrhovaná znění:

„Níže uvedené smluvní strany jsou vlastníky či mají právo užívat následující majetek vnesený jimi pro účely řešení projektu:

a. Hlavní uchazeč:

b. Další účastník 1:

c. Další účastník 2 :

Smluvní strana může po jiné smluvní straně požadovat za účelem řešení projektu přístup k jeho know-how nebo přístupová práva k poznatkům nepocházejících z řešení projektu, pokud tak oznámí hlavnímu příjemci, a druhá smluvní strana není oprávněna přístup bezdůvodně odmítnout. Po ukončení řešení projektu smluvní strany přestanou užívat hmotný i nehmotný majetek vnesený ostatními smluvními stranami a vrátí si jej navzájem včetně hmotných nosičů duševního vlastnictví, a veškerých příslušných dokumentů“

- Ustanovení týkající se majetku pořízeného či vzniklého během řešení projektu – v případě pořízení majetku či jeho vytvoření při řešení projektu je třeba vyřešit vlastnická práva i k tomuto majetku. I zde vyplývá řešení základních otázek z obecných předpisů občanského práva a z

T A Č R

povahy řešení projektu, nicméně je žádoucí předejít případným budoucím sporům řešením této otázky v Smlouvě. Možná navrhovaná znění:

„Vlastníky majetku potřebného k řešení projektu jsou hlavní příjemce a další účastníci, kteří si uvedený majetek pořídili nebo ho při řešení projektu vytvořili. Smluvní strany jsou nebo budou vlastníky tohoto majetku:

(doplnit majetek, který tyto subjekty pořídí nebo vytvoří a bude v jejich vlastnictví s uvedením výše jednotlivých podílů).

- Přístupová práva po ukončení řešení projektu k výsledkům projektu a k vneseným či vzniklým právům – záměrem tohoto ustanovení je podtrhnout význam spolupráce v rámci projektu a zajistit, aby všichni účastníci měli přístup k výsledkům, které jsou nutné k tomu, aby se projekt posunul dále, tj. k výsledkům vzniklých během řešení (tzv. dílčí výsledky). Cílem je rovněž zajistit, aby přístup k výsledkům, který každý z účastníků potřebuje k implementaci svého vlastního příspěvku k projektu, byl bezplatný, a to bez ohledu na to, který z účastníků konsorcia příslušných výsledků dosáhl. Po ukončení řešení projektu, tedy při komercializaci musí mít smluvní strany přístup k výsledkům projektu a původním znalostem v souladu s dohodnutými podmínkami, a to kdykoli je to nutné pro to, aby mohli využít své vlastní projektové výsledky. Tento princip je nanejvýš důležitý k tomu, aby bylo zajištěno využití výsledků k celospolečenskému prospěchu. Je-li jedna ze stran závislá na výsledcích projektu druhé strany nebo na jejích původních znalostech, pro to, aby mohla komerčně uplatnit své vlastní výsledky projektu, musí mít zajištěn přístup k výsledkům. Je však vhodné se dohodnout, aby byla daná strana kompenzována za výsledky a původní znalosti, které budou tímto způsobem využity. Takovýto přístup musí být poskytnut v souladu s dohodnutými podmínkami. Strany si nemohou vymínit nerozumné podmínky k zajištění takovéhoho přístupu. Možná navrhovaná znění:

„Smluvní strany mají bezplatný přístup k výsledkům projektu dosaženým během jeho řešení, které jsou nutné k implementaci jejich vlastního příspěvku k projektu.

*Po ukončení řešení projektu mají smluvní strany přístup k výsledkům projektu stejně jako k vneseným, pořizovaným či vzniklým právům během řešení projektu za následujících podmínek: **(doplnit podmínky)**“*

- Zvláštní případ užívacích práv ve prospěch výzkumných organizací – jedná se o ustanovení, které je vhodné doplnit nad rámec výše uvedených, pokud je jednou ze smluvních stran výzkumná organizace a vznikají výsledky, které nejsou pro podniky zajímavé z hlediska jejich komercializace. Z podstaty věci by se nemělo jednat o „hlavní výsledky“, ale spíše dílčí. Hlavním záměrem tohoto ustanovení je zajistit široké využití výsledků výzkumu k celospolečenskému prospěchu. Zkušenosti ukazují, že mnoho společností omezuje využití svých výsledků na oblast vlastního podnikání. Výsledky projektů, které leží mimo komerční zájmy společností, by tudíž měly být dány k dispozici výzkumným organizacím v konsorciu. Pokud vzniknou výsledky mimo komerční zájem podniků, měly by být využity alespoň výzkumnými organizacemi ke vzdělávání a dalšímu výzkumu. Výraz „komerční zájmy“ znamená zahrnutí relevantního vývojového potenciálu společností. Na tento princip musí být nahlíženo v souvislosti s požadavkem, aby výsledky byly využity v rámci rozumného časového období. V rámci tohoto časového období musí být možné ověřit si relevantní vývojový potenciál společnosti.

T A Č R

„Výzkumné organizace mají právo přijmout vlastnická a užívací práva k projektovým výsledkům, které leží mimo komerční zájmy ostatních účastníků projektu. U výsledků v komerčním zájmu podniků by měl tento způsob využití nastat až po dohodě obou stran.“

- Odpovědnost za škody při řešení projektu – stejně jako předchozí bod, navrhované ustanovení působí spíše jako explicitní vyjádření toho, co jinak vyplývá z obecně závazných předpisů, zejména občanského zákoníku. Možné navrhované znění:

„Každá smluvní strana odpovídá za jakékoliv jí provedené ztráty, škody a poškození třetích osob v souvislosti s řešením projektu a při činnostech v následujícím období. Každá smluvní strana zároveň odpovídá za řádné plnění svých činností na řešení projektu a za plnění od svých dodavatelů zboží či služeb potřebných k řešení projektu.“

- Ustanovená týkající se případných změn smluvních stran – pokud poskytovatel schválí změnu ve složení členů konsorcia v tom smyslu, že některý z příjemců odstupuje z jakýchkoliv důvodů od řešení projektu, mělo by dojít k vypořádání dosavadních prací tohoto příjemce na projektu (zejména dosažených výsledků), finančních otázek a práv k duševnímu vlastnictví. Typickým příkladem je nahrazení jednoho příjemce za druhého anebo snížení počtu příjemců. Tato povinnost slouží čistě pro ochranu hlavního příjemce, aby odstoupivší příjemce v budoucnu nemohl namítat, že s ním nebyly závčas vyřešeny všechny otázky. Možné navrhované znění:

„Pokud některá ze smluvních stran hodlá odstoupit z řešení projektu, ať už z důvodu změny příjemce v projektu, snižování počtu příjemců, či jiné obdobné změny, a poskytovatel takovou změnu schválí, bude součástí příslušného dodatku k této smlouvě dohoda, předávací protokol či jiný obdobný dokument stvrzující souhlas všech smluvních stran o vypořádání dosavadních povinností odstoupivší smluvní strany vyplývající jí z řešení projektu, zejména stav dosažených výsledků, dále finanční otázky týkající se řešení projektu a práva k duševnímu vlastnictví.“

6. Mlčenlivost

Povinnost mlčenlivosti je běžnou součástí i ostatních smluv. Zde navrhovaná znění jsou modifikována na konkrétní specifika této Smlouvy:

„Smluvní strany zajistí mlčenlivost o všech důvěrných informacích, a pokud byly postoupeny třetí straně, zajistí, aby tyto třetí strany zachovávaly mlčenlivost o těchto informacích, které jim byly poskytnuty jako důvěrné, a používaly je jen k účelům, k nimž jim byly předány.“

Všechny informace vztahující se k řešení projektu a k výsledkům projektu jsou považovány za důvěrné s výjimkou informací poskytovaných do Informačního systému výzkumu, vývoje a inovací nebo informací, které je některé smluvní strana povinna poskytnout jiným orgánům státní správy, soudním orgánům nebo orgánům činným v trestním řízení. Za důvěrné jsou považovány rovněž informace takto smluvními stranami označené a informace, jejichž vyzrazením by mohla vzniknout některé smluvní straně škoda.

Smluvní strany jsou povinny při předávání jakýchkoliv informací, ať už mezi sebou nebo třetím osobám, počínat si tak, aby nebyly ohroženy výsledky a cíle řešení projektu.

Smluvní strany budou přistupovat k těmto informacím jako důvěrným a takto je chránit alespoň po dobu 3 let po ukončení řešení projektu, ledaže tyto informace přestanou být důvěrnými z jiného důvodu.

Tento článek se nevztahuje na informování veřejnosti o tom, že projekt resp. jeho výstupy a výsledky byl nebo je spolufinancován z prostředků poskytovatele a hlavní příjemce či další účastník zároveň postupují v souladu s pravidly pro publicitu výsledků stanovenými poskytovatelem.“

7. Důsledky porušení

Aby Smlouva byla funkční, je nutné, aby obsahovala sankční ustanovení, která mají jednak preventivní charakter a následně i represivní. Pokud si toto hlavní příjemce řádně neupraví, mohou mu v budoucnu hrozit vysoké škody v důsledku nemožnosti vymoci na dalších účastnících regresně ty platby, které byl nucen odvést poskytovateli.

- Náhrada škody – je zapotřebí zahrnout náhradu škody jak obecně, tak ve speciálním případě, kdy hlavní příjemce odpovídá poskytovateli. Možná navrhovaná znění:

„Smluvní strana, která se dopustí porušení některé z povinností dle této Smlouvy nebo Všeobecných podmínek poskytovatele, je povinna nahradit ostatním smluvním stranám vzniklou škodu takovým jednáním způsobenou. V této souvislosti má hlavní příjemce nárok na kompenzaci smluvních pokut a vratek poskytnuté podpory uplatněných poskytovatelem v důsledku porušení povinností dalším účastníkem a tento je povinen hlavnímu příjemci takto plnit.“

- Sankce – při nastavení sankcí je zapotřebí myslet na to, že přednost má udržení řešení projektu. Možná navrhovaná znění:

*„V případě, že dojde k uplatnění smluvní pokuty či vratky ze strany poskytovatele, má hlavní příjemce k příslušné kompenzaci po odpovědném dalším účastníku nárok na smluvní pokutu ve výši **X %** této platby poskytovateli.“*

*Smluvní strany berou na vědomí, že každé jednotlivé prokázané porušení mlčenlivosti má za následek uhrazení smluvní pokuty ve výši **XXX** Kč té smluvní straně, která je majitelem informace, která byla touto smlouvou označena nebo z povahy věci je nutné ji považovat za důvěrnou.*

Stanovené smluvní pokuty nezahrnují náhradu škody a aplikují se nad rámec dalších sankcí vyplývajících z právních předpisů nebo z této Smlouvy.“

- Odstoupení a výpověď – je třeba mít na paměti, že vzhledem k tomu, že se smluvní strany společně zavázaly plnit poskytovateli, a to osobně, není možné bez jeho souhlasu složení uskupení jakkoliv měnit. Proto jejich výměna či odstoupení musí podléhat schválení poskytovatelem. Možná navrhovaná znění:

„Pokud některá smluvní strana opakovaně neplní své povinnosti dané touto Smlouvou anebo se dopustí hrubého porušení této Smlouvy v takové míře, že ohrožuje průběh řešení projektu, ostatní smluvní strany započnou jednání s poskytovatelem o ukončení její účasti na řešení projektu a případné náhradě, pokud tak bude ohledem na povahu projektu a jeho řešení účelné a s ohledem na závažnost porušení možné. Pokud bude taková změna ze strany poskytovatele odsouhlasena, ostatní smluvní strany od této Smlouvy odstoupí a uzavřou novou Smlouvu o účasti na řešení projektu nebo dodatek k této Smlouvě s případným novým hlavním příjemcem či dalším účastníkem. Účastník, který neplněním svých povinností ohrožoval průběh

T A Č R

řešení projektu, je povinen poskytnout součinnost v procesu převzetí jeho práv a povinností vyplývajících z řešení projektu ostatním spolupříjemcům.

Žádná smluvní strana nesmí bez písemného souhlasu všech ostatních smluvních stran a bez předchozího souhlasu poskytovatele závazky vyplývající ze Smlouvy vypovědět popř. převést tyto závazky na třetí osobu.“

8. Ostatní ustanovení

Jedná se o ustanovení, která se většinou ve smlouvách obecně objevují. Často bývají označena jako další či závěrečná ustanovení.

- Uchování dokumentů – z hlediska možné finanční kontroly až do období 10 let po ukončení řešení je vhodné, aby ve Smlouvě byla zakotvena i tato technická stránka věci. Možné navrhované znění:

„Smluvní strany se zavazují řádně uchovávat veškeré dokumenty související s řešením projektu nejméně však po dobu 10 let od ukončení řešení projektu.“

- Výhrada nezávislosti smluv – podle § 1727 občanského zákoníku mohou být některé smlouvy navzájem smlouvami závislémi. Podle komentáře k tomuto ustanovení je možné, aby takovými smlouvami byly i smlouvy uzavřené s různými subjekty. Jelikož z povahy věci mohou Smlouvy o poskytnutí podpory a Smlouvy o účasti na řešení projektu toto splňovat, je vhodné, aby došlo k explicitnímu vyloučení této možnosti. Možné navrhované znění:

„Smluvní strany prohlašují, že tato Smlouva je smlouvou související se Smlouvou o poskytnutí podpory uzavřenou mezi smluvní stranou X a poskytovatelem. Smluvní strany však sjednávají, že tato Smlouva není smlouvou závislou ve smyslu § 1727 občanského zákoníku.“

- Řešení sporů – doporučuje se stanovit příslušnost soudů k řešení sporů s tím, že je vhodné stanovit místní příslušnost tak, aby byl příslušný soud český (zpravidla podle pravidel poskytovatele to bude místně příslušný soud hlavního příjemce). Lze si rovněž stanovit rozhodce (např. rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR nebo ad hoc rozhodce). Možné navrhované znění:

„Veškeré spory vzniklé v souvislosti s plněním Smlouvy budou řešeny příslušným soudem/v rozhodčím řízení (stanovit rozhodce).“

- Režim dodatků – možné navrhované znění:

„Veškeré změny Smlouvy se provádí písemnými a číslovanými dodatky, přičemž změny podléhající schválení ze strany poskytovatele musí být poskytovateli zaslány v souladu s jeho pravidly změnového řízení.“

Pozn.: Na konci kapitoly 5 je uveden případ dodatku, kdy odstupuje jedna ze smluvních stran z řešení projektu.

- Počet vyhotovení – možné navrhované znění:

T A

Č R

„Smlouva se vyhotovuje v počtu X (podle počtu smluvních stran) vyhotovení s platností originálu, přičemž každá smluvní strana obdrží po jednom.“

- Prohlášení smluvních stran – možné navrhované znění:

„Smluvní strany svými podpisy níže stvrzují, že se seznámily s podmínkami této Smlouvy, s podmínkami veřejné soutěže i s podmínkami pravidel poskytnutí podpory.“

Legenda:

- Modře označené části jsou ty, které se týkají období při tvorbě návrhu projektu a veřejné soutěže.
- Žlutě označené části jsou určeny pro vyplnění konkrétními smluvními stranami.